

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin (Niemcy) w dniu 21 listopada 2014 r. – Ukamaka Mary Jecinta Oruche i Nzubechukwu Emmanuel Oruche przeciwko Bundesrepublik Deutschland

(Sprawa C-527/14)

(2015/C 026/22)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Berlin

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ukamaka Mary Jecinta Oruche, Nzubechukwu Emmanuel Oruche

Strona pozwana: Bundesrepublik Deutschland

Pozostałe strony: Oberbürgermeister der Stadt Potsdam, Emeka Emmanuel Mary Oruche

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 7 ust. 2 akapit pierwszy dyrektywy Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu prawa krajowego uzależniającemu pierwszy wjazd osoby będącej rodziną członka rodziny rozdzielonej od wykazania przez tę osobę przed wjazdem, że jest w stanie w prosty sposób porozumiewać się w języku niemieckim?

⁽¹⁾ Dz.U. L 251, s. 12.

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 11 września 2014 r. w sprawie T-425/11 Grecja przeciwko Komisji, wniesione w dniu 21 listopada 2014 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-530/14 P)

(2015/C 026/23)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouchagiar i P.J. Loewenthal)

Druga strona postępowania: Republika Grecka

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu (druga izba) z dnia 11 września 2014 r., doręczonego Komisji w dniu 12 września 2014 r., w sprawie T-425/11 Grecja przeciwko Komisji (ECLI: EU: T: 2014: 768);
- przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania;
- pozostawienie Trybunałowi rozstrzygnięcia o kosztach niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie jest oparte na jednym jedynym zarzucie: zdaniem wnoszącej odwołanie Sąd błędnie zinterpretował i zastosował art. 107 ust. 1 TFUE, uznając, że sporny środek nie przysparza korzyści kasynom publicznym. Zarzut ten dzieli się na trzy części.

W pierwszej kolejności zdaniem wnoszącej odwołanie w pkt 52–58 zaskarżonego wyroku Sąd naruszył art. 107 ust. 1 TFUE, stwierdzając, że na podstawie spornego środka kasynom publicznym nie zostaje przyznana korzyść w drodze pobierania niższej kwoty z tytułu wstępu, ponieważ wpłacane kwoty stanowią 80 % cen biletów wstępu otrzymywanych przez kasyna publiczne i prywatne.

W drugiej kolejności zdaniem wnoszącej odwołanie w pkt 59–68 zaskarżonego wyroku Sąd naruszył art. 107 ust. 1 TFUE, stwierdzając, że nie wystarcza, by Komisja oceniła korzyść przyznaną w drodze spornego środka jako bezpośrednią dyskryminację podatkową z mocy samego prawa, lecz że Komisja powinna była oprzeć istnienie korzyści na analizie ekonomicznej skutków spornego środka.

W trzeciej kolejności zdaniem wnoszącej odwołanie w pkt 74–80 zaskarżonego wyroku Sąd naruszył art. 107 ust. 1 TFUE, stwierdzając z jednej strony, że praktyka nieodpłatnego wstępu nie może zwiększać korzyści płynących ze spornego środka, jako że ten środek nie przysparza korzyści, oraz z drugiej strony, że aby móc uwzględnić argumentację Komisji, powinna ona była wykazać, że w praktyce liczba przyznanych nieodpłatnie biletów wstępu była nadmiernie wysoka w stosunku do celu uregulowania greckiego, w którym zezwolono na taką praktykę, co prowadziło do naruszenia warunków ustanowionych w tym uregulowaniu krajowym.

**Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydane w dniu 23 września 2014 r. w sprawie T-646/
11 Ipatow przeciwko Radzie wniesione w dniu 24 listopada 2014 r. przez Wadima Ipatowa**

(Sprawa C-535/14 P)

(2015/C 026/24)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Wadim Ipatow (przedstawiciel: adwokat M. Michalaukas)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 23 września 2014 r. (sprawa T-646/11);
- wydanie ostatecznego rozstrzygnięcia w przedmiocie sporu albo przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd;
- obciążenie Rady kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania skarżący podnosi cztery zarzuty.

Po pierwsze, w ocenie skarżącego Sąd naruszył jego prawo do skutecznej ochrony sądowej poprzez nieuznanie, że wniesienie wniosku o przyznanie pomocy prawnej skutkuje przerwaniem biegu terminu do wniesienia skargi o stwierdzenie nieważności zaskarżonego aktu.

Po drugie, zdaniem skarżącego Sąd naruszył jego prawo do obrony. Sąd orzekł bowiem, że Rada nie miała obowiązku zaznajomienia skarżącego z zebrany przeciwko niemu materiałem dowodowym ani umożliwienia mu przedstawienia stanowiska przed przyjęciem decyzji Rady 2012/642/WPZiB⁽¹⁾ oraz rozporządzenia wykonawczego Rady nr 1017/2012⁽²⁾.

Po trzecie, Sąd naruszył prawo, uznając, że uzasadnienie zawarte w spornych aktach jest wystarczające.